

на княжеската трапеза, седѣше до Ползикова мълчаливо, *ric-tus masculus* [хубавъ мъжъ], никой не говорѣше съ него. — Горбановъ дойде съ жена си (умрѣло имъ детето). Вечерята съ Гюзелева и Константиновича бѣхме у него въ келията, весели, Гюзелевъ *aufgeknöpft* [бѣше разпасанъ]. На сутринята Гюзелевъ си замина.

8 августъ/27 юлий, недѣля. Преди пладне преписване. На 10 ч. се отслужи тържествена литургия, князътъ бѣше тамъ, лития, пѣние. Отидохме у игумена съ княза, бѣше неговиятъ именъ день (Пантелеймонъ), князътъ му даде портрета си, всички манастирски главатари бѣха тамъ. Азъ останахъ следъ разотиването на другитъ тамъ съ Ползикова, сладко, кафе и т. н. Следъ това отидохъ у проигумена Кирила съ Горбанова. — Подиръ пладне въ дъжда излѣзохъ на конь. По коритото на Рила. На едно скалистото мѣсто при кулата слѣзохъ, коньтъ ми избѣга, загуба за мене, уплашихъ се. Вечерята пристигна Груичъ. На вечерята князътъ много се интересуваше за сръбската армия.

9 августъ/28 юлий, понедѣлникъ. Сутринята като чичероне ходихъ съ Груича въ Релина кула, въ черквата, гдето цѣлувахме мощитѣ; игуменътъ дойде въ черква, сръбско-българската взаимностъ въ Рилския манастиръ, надгробниятъ камъкъ на Хреля (парчета) вѣнъ отъ черквата въ стената, при игумена, около манастира, на поляната съ изгледъ на манастира. Груичъ е много противъ Цанкова, турчинъ, създавалъ излишни мъчнотии — въпросътъ за поданството на пиротчани. — Подиръ обѣдъ съ Груича ходихме въ долината на Друшлявица, водопровода, при кръста и надъ кръста, видѣхме отъ горе княза при пещерята на св. Иванъ. Въ монашескитѣ бахчи; единъ люцерноподобенъ калугеръ ни даде карнабитъ, пиперкитъ не узрѣвали, падало рано слана, снѣгъ имало и презъ лѣтото, „сурово мѣсто“, въ градината, гдето бѣха Паисий, Мелетий и други съ Горбанова. — Въ дюкяна въ Хрельовата кула (съ калугеръ дюкянджия) накупихъ сбирка отъ издѣлия на народната индустрия за 12 гроша, разложки гривни, пръстени, обици, костурки и т. н. — На княжеската вечеря бѣше Горбановъ съ жена си. — Подиръ вечеря ходихъ у Неофита, още ме чакаше, бѣше изпушилъ чибукъ си, последни разговори. Следъ това у игумена, изказахъ му още веднажъ всичката си радостъ, че най-после видѣхъ Рилския манастиръ, за който толкова съмъ писалъ, старобългарска светиня, въ срѣдата на България. — У княза. Подиръ това прибирахъ, у Константиновича имаше работа до срѣдъ нощъ. На 11¹/₂ ч. легнахъ да спя облѣченъ.

10 августъ/29 юлий, вторникъ. Спасъ почти не спа. На 2 ч. се събудихме, пихме кафе. Азъ, Спасъ, Кохъ и Краузе заминахме този день за София, князътъ съ останалитѣ ще